

OBČASNÍK

Časopis žiakov II. ZŠ v Senici, Komenského ulica 959

Číslo 1 / 2 001 – 2 002

Milí čitatelia !

Dovoľte, aby som sa Vám predstavil. Som nový školský časopis. Zatiaľ sa volám OBČASNÍK, no verím, že časom si zaslúžim aj krajšie meno. Vytvorili ma Vaši spolužiaci. Okrem informácií o dianí v škole nájdete vo mne aj výsledky školských súťaží, rôzne zaujímavosti, Vaše názory a nápady, ako spestriť život v škole. Rád uverejním aj Vašu vlastnú tvorbu – príbehy alebo básničky, ktoré ste sami vymysleli (nie odpísali !). Už sa teším na Vaše príspevky !

Váš časopis

Školský parlament

Určite si pamätáte, keď ste minulý školský rok volili svojho spolužiaka, ktorý sa mal stať členom parlamentu a predsedom (zástupcom) vašej triedy. Všetko to vzniklo v myšliach našich učiteľov. Základom a podnetom práce žiakov v parlamente je Preambula, ktorá hovorí o povinnostiach parlamentu a jeho zástupcov. Tak ako parlament Slovenskej republiky má aj náš žiacky parlament svoje zákony, podľa ktorých sa musia jeho členovia riadiť. Popri týchto zákonoch sú vypísané aj vlastnosti člena žiackeho parlamentu. Teda slúži na prehlbenie vzťahov medzi učiteľmi a žiakmi, spolužiakmi, zveľaďovanie školy, zviditeľnenie školy a veľa iného. Je akousi spojkou medzi žiakmi a školou. Parlament pracuje pod vedením pani učiteľky Fodorovej. Schádza sa aj niekoľkokrát do mesiaca, podľa toho, ako je to potrebné. Na posledných schôdzach sa hovorilo o prípravách Mikuláša, karnevalov, o kultúre a úrovni stravovania v školskej jedálni. Zaujímavou akciou v školskej jedálni je Deň mlčania. Momentálne je častou témou v parlamente násilie, agresivita a šikanovanie. Z toho dôvodu sa v parlamente rozhodlo, že by sa v škole mala konať diskusia k tejto téme. Ale tento fakt by predovšetkým ovplyvnil my, žiaci. Viac informácií sa môžete dozvedieť vo vitríne pri jazykovej učebni alebo u vašich triednych predsedov. Ďalej od vás očakávame aj ohlasy a návrhy, ktoré sú často podnetom našej práce.

Jano IX.A

Vyhodnotili najlepších športovcov mesta

V piatok 1. februára sa Dome kultúry v Senici uskutočnilo vyhodnotenie najlepších športovcov mesta za rok 2001. Medzi ocenenými boli aj naši žiaci - Martin Štefečka v kategórii najlepší športovec školy, Gabika Lišková a Rudo Velický v kategórii žiaci. Ocenených spolužiakov sme požiadali o krátky rozhovor.

Martin, ty si získal ocenenie za výsledky v plávaní. V koľkých rokoch si sa naučil plávať?

K plávaniu som sa dostal veľmi skoro – už v útlom detstve ma lákala voda, rozumel som si s ňou. V ôsmich rokoch som si trúfol preplávať celkom slušnú vzdialenosť. Štýl bol svojský, neskôr som sa vypracoval na vyššiu úroveň.

Kto objavil tvoj talent na plávanie ?

Pri svojich pokusoch som upútal pozornosť dospelých (hlavne pani uč. Fodorovej). Môj názor je, že toho talentu veľa nemám, ale plávanie ako šport sa mi veľmi páči a baví ma . Preto by som chcel v tejto športovej disciplíne dosahovať čo najlepšie výsledky. Záleží to však od zodpovedného prístupu k tréningu.

Ako dlho už trénuješ a kto je tvoj tréner?

Intenzívne trénujem štyri roky. Tréneri sa menili, v súčasnosti je to pán Jamrich.

Koľkokrát do týždňa mávaš tréningy a kde ?

Plán tréningov podlieha kalendáru súťaží. Do týždňa trénujem priemerne šesťkrát (denne okrem nedele).

Akých súťaží si sa doteraz zúčastnil a ako si sa na nich umiestnil ?

Zúčastňujem sa súťaží v rámci okresu, kraja i celoslovenských podujatí. Väčšinou sa umiestňujem na popredných miestach : v kraji v prvej trojke, na Slovensku medzi prvými desiatimi. Na súťaže do zahraničia sa ešte len teším a pripravujem.

Aký je tvoj osobný rekord na 100 m ? Alebo máš iný rekord, s ktorým by si sa chcel

pochváliť ?

Osobný rekord na 100 m kraul mám 1:01 min. Najviac ma teší dosiahnutý čas na 50 m prsia – 0:34 min.

Ako si spokojný so svojimi výsledkami v škole ?

V deviatom ročníku si musím vedieť zadeliť čas medzi školou, záľuby aj plávanie. Snažím sa učiť a dostávať dobré známky, lebo prijímacie pohovory sa blížia míľovými krokmi.

O chvíľu opustíš lavice základnej školy. Kam máš namierené ?

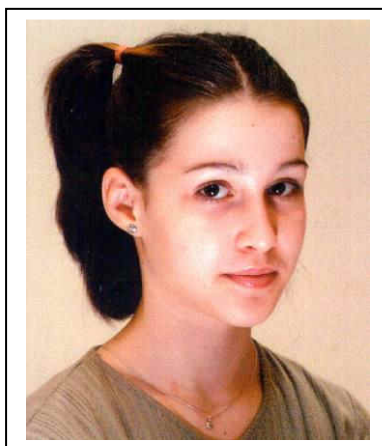
Po ZŠ by som rád pokračoval v štúdiu na Gymnáziu v Senici.

Myslíš, že aj pri povinnostiach, ktoré ťa čakajú na strednej škole, sa dokážeš i naďalej venovať svojmu obľúbenému športu ?

Ak sa mi splní môj sen a budem študentom na strednej škole, určite urobím všetko pre to, aby som sa i naďalej mohol venovať plávaniu.

Rado VIII.A , Milan VII. A

Gabika, viacerí asi o tebe nevedia, že si víťazkou krajských súťaží v karate v kategórii mladšie žiačky, a to v kata a kumite. Tiež sa umiestňuješ na medailových miestach v šampionáte Slovenského pohára. Ako členka slovenskej reprezentácie a úradujúca vicemajsterka SR si v tvrdých súbojoch s európskou špičkou tohto náročného športu potvrdila vysokú kvalitu slovenského a senického karate, keď si sa na Európskom pohári, kde boli pretekári z 11 krajín, umiestnila na treťom mieste v športovom zápase zvanom kumite v kategórii mladších žiačok. Aj tam si súperky porážala vynikajúcou technikou, silnými údermi, perfektnými a presnými kopmi. Bola si vyhlásená medzi najlepšimi športovcami mesta Senica za rok 2001.

Mohla by si nám povedať, kedy si začala trénovať karate ?

Trénovať som začala v roku 1997 spolu so svojou staršou sestrou.

Kto ťa trénuje a ako často mávaš tréningy ?

Ako začiatočníci sme trénovali dvakrát do týždňa s pánom Rehušom a od roku 1999 nás trénuje MUDr. Čulen, s ktorým trénujeme trikrát do týždňa po dve hodiny. Keď je súťažná sezóna, tak máme tréning častejšie a taktiež aj v sobotu a nedeľu. Okrem toho mávame 3 – 4 dňové sústreďenia.

Čo ti karate , ako šport, dalo, a naopak, čo vzalo ?

Dáva mi dobrú kondíciu, zdravie, radosť z úspechov, nové skúsenosti a kamarátov. Berie mi veľa voľného času.

Chcela si niekedy s karate skončiť ?

Niekedy, keď sa mi nechce ísť na tréning.

Môžeš vysvetliť, čo je to kata a čo kumite ?

Kata je cvičenie, v ktorom sa predvádza obrana proti niekoľkým útočníkom a kumite je športový zápas. V oboch rozhodcovia hodnotia tvrdosť, rýchlosť a presnosť každej techniky.

Môže karatista v zápase súpera aj udrieť ?

Dole môže použiť len podrazenie, od pásu po krk sa hodnotí len tvrdý úder alebo kop a na hlavu sa môže len naznačiť. Pri tom sa nesmie súpera noha alebo ruka dotknúť a počíta sa len neblokovaná technika, ktorá je vo vzdialenosti maximálne 10 centimetrov od hlavy.

Stalo sa ti, že si niekoho udrela alebo koplá do hlavy ?

Trestný bod sa mi ujde skoro v každom zápase, ale ak je úder alebo kop presný, je najviac bodovaný.

Bývaš častejšie zranená pri zápasoch ty alebo tvoje súperky?

Lekár ma ešte neošetroval, ale súperkám sa to stáva dosť často.

Keď ťa súperka udrie na hlavu, chceš jej to vrátiť?

Niekedy áno.

Máš nejaký svoj vzor?

Áno. Vicemajsterku sveta Eriku Hrušeckú z nášho klubu.

Aký je tvoj cieľ do budúcnosti?

V tomto roku sa pokúsiť získať titul majsterky Slovenskej republiky a potom sa uvidí.

Zuzka VII. A

Rudo Velický bol ocenený v kategórii žiaci. Položili sme mu tiež pár otázok.

Kedy si sa začal venovať futbalu ?

S futbalom som začal vo štvrtom ročníku.

Kedy si nastúpil do klubu FC Čáčov ?

Bolo to asi pred dvoma rokmi.

Aké boli tvoje prvé úspechy v tomto klube ?

Presadil som sa ako útočník a nastrielal som vtedy najviac gólov.

Zamenil by si futbal za iný šport ?

Možno za hokej.

Čo by si chcel dosiahnuť v športe ?

Chcel by som sa stať hráčom anglickej ligy.

Denisa a Jozef VIII.C

Sen

Ráno som sa zobudila a zistila som, že som sama doma. Pri pohľade na hodiny som sa zhrozila. Bolo už pol deviatej a mala som ísť do školy. Ale stále mi nešlo do hlavy, prečo mi nezvonil budík alebo ma niekto nezбудil. Rýchlo som vybehla z postele do kúpeľne umyť si zuby. Už som odchádzala z kúpeľne, keď sa mi zazdalo, že som niečo videla. Radšej som dala pár krokov späť, aby som zistila, či je všetko v poriadku. Pozrela som do zrkadla a skríkla som tak, že ma muselo byť počuť aj na pošte. Pozrela som na zuby. Hrôza ! Mala som ich krivé ako plechovky, po ktorých prešiel kamión. Keď som pozrela na vlasy, vyzerali ako po výbuchu jadrovej elektrárne. Vtom som si zmyslela, že je už veľa hodín a musím ísť do školy. Vytiahla som zo skrine nohavice a tričko. Vyzerali tak, akoby ich požula krava . Začala som sa obliekať, ale čo som nezistila ! Nemohla som napchať do nohavíc tie veľké demižóny a pupok sťa Liptovská Mara. Konečne ! Ešte som sa musela namaľovať tak ako vždy, aby som žiarila ako dúha. Prišla som konečne do školy. Keď ma zbadali žiaci, začali umierať od smiechu. Ja som ukázala svoju trpezlivosť a začala som po nich vrieskať. Moja trpezlivosť vyzerá asi tak, ako keď niekto zatrepe fľašou šampanského. Hneď prvú hodinu sme mali matematiku. Išli sme písať písomku. Ale ja som ju nemohla napísať, pretože som nevidela na papier kvôli populníkovým dioptriám. Zrazu začalo zvoniť. Pomyslela som si: „Tak skoro predsa nemôže byť prestávka, veď hodina trvala iba päť minút.“ Ale nie , veď to bol ranný budíček, ktorý som si nastavila na siedmu hodinu! Mamina a brat boli doma a všetko vyzeralo tak, ako malo byť. Rýchlo som vyskočila z postele a utekala som sa pozrieť do zrkadla takou rýchlosťou, že som si skoro zlomila nohu. A čo nevidím ! V zrkadle je akási kráska. Tá kráska som ja a mám stále takú peknú tvár a postavu. Ale povaha, tá mi zostala.

Bohuslava IX.C

Čarovný príbeh 1.

Kde bolo, tam bolo, v jednom kráľovstve žil kráľ Oskar III. s kráľovnou Alžbetou a malou princeznou Julinkou. V jeden letný deň pribudol do rodiny dlho očakávaný syn – princ Oskar. Všetci sa na jeho narodenie veľmi tešili, veď mal byť dedičom trónu. Bolo to však iba do chvíle, kým ho rodičia prvýkrát uvideli. V kolíske totiž ležal namiesto utešeného princa chlapec s nosom ako gombička, krivými ústočkami a tak strašne strapatými vlasmi, že sa ho i vlastná matka zľakla. Kráľ sa veľmi rozhneval a povedal, že Oskar nebude nikdy jeho nástupcom. Rozkázal strážam, aby dieťa zanesli do dediny a polpžili ho pred hociktoré vráta. Takto sa Oskar dostal do veľmi chudobnej rodiny, v ktorej mali už šesť detí. I keď nemali sami čo do úst vložiť, prijali ho ako svojho a nikomu nevadilo, že Oskar je iný ako ostatní a veľmi strapatý. Čas utekal ako voda a prišiel deň, keď Oskar mal ísť prvýkrát do školy. Pretože jeho mama chcela, aby išiel slušne upravený, rozhodla sa, že ho ostrihá. Čo sa však stalo, keď prvýkrát zastrihla nožnicami do jeho dlhých hustých a strapatých vlasov ! Každý prameň pri páde na zem sa zmenil na zlatý dukát! Šťastní rodičia a súrodenci nevedeli, čo od radosti robiť. Všetci si Oskara vystískali a od tých čias už nikdy nepoznali biedu. Dobre gazdovali, spolu sa radovali a žili, až kým nepomreli.

Milan VII.A

Vymyslené príbehy

Motýľ lieta nad Bratislavou. Prileťí k domu a vidí tam záhradníka, ako kope motykou. Zaletí k domu, kde býva jeho brat. Zakýva mu a povie : „Čau, brat !“ Prileťí k stromu s malinami a jednu zje. Má veľké tykadlá. Jeho mamička vyšíva doma sveter, papuče a krásne kvetinkové pyžamo.

Adam II. A

V záhrade lieta motýľ a nemá tykadlá. Uvidel motyku a neokopanú záhradu. No taj ide pohľadať majiteľku toho domu a vidí, že ona vyšíva. Motýľ jej hovorí: „Prečo nie je okopaná záhrada ?“ „Preto, že som ešte malá a učím sa ručné práce. Moja mamička je v Bratislave. Príde až o týždeň. Bývam tu sama.“ Prešiel týždeň a už ide mamka. Motýľ jej kýva : „Mamka, pozri, maliny !“ Prišla aj mamka motýľa , atak sa všetci skamarátili.

Paťko II.A

Skrytým okom

Ako trávime prestávky

Uhádneš, na ktorú udicu sa rybka chytí?

